

Pomôcť chorým ľuďom prišli na transfúzku viacnásobní dobrovoľní darcovia krvi, ale aj nováčikovia

Zuzana Berciková darovala krv už po pätnásty raz.

Viceprezident U. S. Steel Košice pre BSC Richard C. Shank (vľavo) a generálny manažér pre prvovýrobu Joseph H. Morey krátko po odbere.

Bol piatok 13. mája, len zopár minút po šiestej hodine ráno, a čakáreň hematologicko-transfúziologického oddelenia v poliklinike šačianskej nemocnice vo Vstupnom areáli U. S. Steel sa rýchlo zaplnila. Inžinier **Ján Kendera**, špecialista pre environment prvovýroby a podpory výroby, si mohol lôžko, na ktoré by sa usadil, vybrať. Nečudo. Veď si privstával s poradovým číslom jeden vstúpil po krátkej diagnostike a vyšetrení u lekára do odbornej miestnosti ako prvý. O zopár sekúnd už „ostrieľanému“ darcovi začali stekať do vaku prvé mililitre červenej tekutiny. Začala sa desiatu Hutnícka kvapka krvi...

„Ak človek môže, pomôže...“

nie raz z transfúzy zavolali, aby prišiel pomôcť. „**Párkrát ma stiahli aj z roboty. Zo Šače napríklad, keď potrebovali krv pre malé dieťa pri operácii. Ak človek môže, pomôže,**“ poznamenal akoby na okraj dlhoročný darca, v šľapajach ktorého pokračuje aj jeho dcéra. Medzitým zvyšné tri lôžka obsadili ďalší odhodlaní železiari, ktorí prišli pomôcť dobrej veci hneď zrána

Mnohí železiari podporili akciu aj so svojimi blízkymi. Tak ako Juraj Mígel' z DZ Radiátory a rúry (vľavo), na zábere so synom Jurajom Mígelom z Oceliarne a jeho kamarátom Radoslavom Szenczyho.

denie sa posadila, podľa jej vlastných slov, na odborné lôžko už po pätnásty raz. Prečo s touto aktivitou začala? „**Chcela som si to jednoducho vyskúšať. Mala som chvíľu pauzu kvôli nedostatku železa, ale teraz sa teším, že je všetko v poriadku,**“ dala nám s úsmevom vedieť a po očku sledovala lôžko oproti. „**To je môj syn Marián, pracuje v pozinkovni a toto je jeho historicky prvý odber. Chceme časom sem prilákať aj jeho mladšieho brata.**“

Premiéru na podujatí absolvovali aj dvaja americkí manažéri - viceprezident pre BSC **Richard C. Shank** a generálny manažér pre prvovýrobu **Joseph H. Morey**. Obaja nie sú v tomto smere žiadni nováčikovia, v domovskej krajine darovali krv niekoľko ráz. „**V mojom prípade to bolo viackrát v rámci mobilných odberov priamo na pracovisku. Výhodné na tomto spôsobe je, že človek nemusí nikam chodiť alebo cestovať,**“ ozrejmil viceprezident Richard Shank. Spolu s Josephom Moreyom po-

Igor Lefkanič z Mechaniky patrí ku skalným dobrovoľným darcom krvi.

„**Dnešný odber je pre mňa osemdesiaty v poradí,**“ prezradil nám s úsmevom náš kolega z environmentu. „**Prvý som absolvoval... Na vysokej škole,**“ načrel do pamäti. „**Ale pravidelným darcom som sa stal až tu, v železiarnach, kde mám odpracovaných už tridsaťpäť rokov. Zvykol som si na to a posledné roky chodievam darovať krv pravidelne, každý štvrtok,**“ dodal a potvrdil slová viacerých dlhoročných darcov, že odbery sú pre nich zároveň takými malými preventívnymi prehliadkami. „**Hneď zistíme, ak sa niečo deje,**“ konštatoval Ján Kendera, ktorého

– **Miroslav Baltovič** z Mechaniky, valcovači **Peter Mojžiš** a **Jozef Milanič**, ktorého aj tentoraz spravidala a krv darovala dcéra **Monika**. A po nich prišli na rad ďalší a ďalší. Medzi skalnými dobrovoľnými darcami sme zazreli **Štefana Vojtka** z útvaru Generálneho manažéra pre dane či **Michala Tančáka**, špecialistu zo správy a údržby budov, ktorí sa na druhý deň v sobotu chystali pripojiť k brigádnikom na detskej historickej železnici, **Danu Gabániovú** z oceliarne i so synom a s dcérou, **Františka Jankovského** a **Jaroslava Gulašiho** z teplej valcovne, ktorý má na svojom

Medzi prvodarkyne sa zaradila aj dcéra našej kolegyne z útvaru GM pre centrum excelentnosti nákupu USSE Bibiány Perátovej, študentka gymnázia Bibiána.

Ani v tomto roku na Hutníckej kvapke krvi nechýbal Michal Tančák zo Správy a údržby budov. Na druhý deň sa pripojil k dobrovoľníkom na detskej historickej železnici.

Ako prvý sa na odborné lôžko posadil Ján Kendera z útvaru GM pre environment. Krv daroval po osemdesiaty raz.

konte už sedemdesiatpäť odberov, **Igora Lefkaniča** z mechaniky, **Miroslava Čajku** z divízneho závodu Radiátory a rúry s dcérou **Zuzanou**, **Juraja Mígeľa** z rovnakého závodu, ktorý na hutnícku kvapku pritiahol syna **Juraja** z oceliarne aj ich suseda **Radoslava Szenczyho**, generálneho manažéra pre dane **Vladimíra Molčáka** a mnohých, mnohých iných...

Nikto dlho nečakal, všetko išlo plynulo. Tím zdravotníčok spolu s vrchnou sestrou **Editou Petrášovou** bol zohranný, nič nenechal na náhodu. „**Všetko ide ako po masle, však,**“ skôr konštatovala než položila otázku primárka hematologicko-transfúziologického oddelenia šačianskej nemocnice **Anna-maria Bratková** rozhládajúc sa po ešte stále zaplnenej čakárni. „**Nech vám aj zajtrajšie brigády tak dobre vyjdú,**“ zapriala košíčkovým oceľiarom.

Zuzana Berciková z útvaru Generálneho manažéra pre materiálové ri-

S organizáciou podujatia prišla pomôcť i firemná štipendistka Zuzana Takáčová.

tvrdili, že takáto pomoc prináša pozitívnu skúsenosť a ocenili dobrú organizáciu podujatia.

Krátko po dvanástej hodine sa čakáreň vyprázdnila. Summa summarum? Do jubilejnej Hutníckej kvapky krvi, organizáciu ktorej podporili **Helena Ondejková** z GM pre podnikové procesy USSE i štipendistka, študentka odboru biznis a čínština na univerzite v Kodani **Zuzana Takáčová**, sa zapojilo bezmála sto dobrovoľných darcov, osemdesiatdvať z nich najdrahocenejšiu a pre ľudský život ničím nenahraditeľnú tekutinu napokon aj darovalo. V priebehu desiatich ročníkov podujatia si už nechalo na tomto tradičnom dobrovoľníckom podujatí pusťiť žilou dovedna osemstoštyridsaťpäť darcov. Výsledok? Viac než štyristo litrov krvi...

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: autorka a Richard DREISIG

Dva dni trvala zbierka užitočných vecí pre charitné centrá a neziskové organizácie

Výsledok? Vyše dvesto plných vriec

Ludia prispeli do zbierky všakovakými vecami, aj spoločenskými hrami, ako nám ukázali dobrovoľníci z OZ Jeseň života Michal Fizer a Alžbeta Dragulová.

Dva dni, v piatok 13. mája a v sobotu 14. mája, trvala zbierka užitočných vecí pre charitné centrá a neziskové organizácie, ktorá je už tradičnou súčasťou dobrovoľníckeho podujatia U. S. Steel pre Košice. A treba hneď na začiatku povedať, že dopadla nad-

sať darcov naplnilo na oboch zberných miestach viac než dvesto vriec a škatúl najrôznejším šatstvom pre mužov, ženy i deti, kuchynskými potrebami, posteľnou bielizňou, uterákmi... Priniesli aj športové potreby, tašky, knižky, elektrické spotrebiče, ruksaky, topánky, trvan-

Veronika Hotová z Arcidiecéznej charity Košice bola s priebehom i výsledkom zbierky spokojná.

mieru dobre, čo potvrdila aj koordinátorka tejto dobrovoľníckej aktivity **Slávka Tvrdoňová** z útvoru Riaditeľa pre vonkajšie vzťahy. Bezmála stovdva-

divé potraviny, zošity, paplóny, ale aj zeleninové priesady a všakovaké iné veci, ktorým košická hutnica dala šancu na ďalšie využitie. A nechýbal ani finančný

dar. Verte, veľmi pomôžu ľuďom bez prístrešia v neziskovej organizácii Oáza – nádej pre nový život v Bernátovciach i v sociálnych a humanitárnych centrách, v ktorých poskytuje svoje služby najmä osamelým rodičom, bezdomovcom a starým ľuďom Arcidiecézna charita Košice...

V piatok popoludní bolo v zbernej miestnosti v Dome pokojnej staroby na Južnej triede v Košiciach, kam mohli hutníci svoje veci priniesť, rušno. Aj keď od otvorenia zbierky neubehla ani hodina, ženy, čo si vzali službu ako prvé, sa

Cecília Markulíková pomáha pri zbierke každý rok.

tu poriadne obracali. **Veronika Hotová** z Arcidiecéznej charity, **Katarína a Viera** z Charitného domu sv. Alžbety na Bosákovej ulici v Košiciach mali plné ruky práce. „Prví ľudia sem prišli krátko po dvanástej hodine,“ dala nám vedieť **Veronika** ukladajúc prinesené šatstvo do škatúl, zatiaľ čo jej „kolegyne“ triedili veci z ďalších tašiek. „Na Bosákovú poputujú najmä pánske nohavice, košeľe, vetrovky, tričká, detské sa zasa veľmi zídu v Krízovom centre pre matky s deťmi, v ďalších centrách zužitkujeme dámske veci,“ dozvedeli sme sa. Zohraté trio mali neskôr vystriedať ďalší dobrovoľníci – **Tomáš, Patrik, Martina** a **Eva**.

Naša sobotňajšia pracovná návšteva v občianskom združení Jeseň ži-

vota na Triede SNP 24 v Košiciach len potvrdila, že tu mali naši bývalí kolegovia, dnes na zaslúženom odpočinku,

Do zbierky sa zapojil aj František Gálik.

ktorí rok čo rok so zbierkou pomáhajú, naozaj plné ruky práce. Dosvedčovali do desiatky plných vriec s mnohými vecami, najmä však odevov. „Spočítame?“ navrhol **Michal Fizer**, ktorý spolu s **Jánom Petruškom**, **Alžbetou Dragulovou** a **Cecíliou Markulíkovou** zarezával pri zbierke už druhý deň. Na rozdiel od svojich kolegov v tomto roku ako dobrovoľník po prvý raz. „Chodím do nášho klubu a predsa nenechám ženy samé robiť?“ zasmial sa pri rátaní a potom zahlásil: **Je dvanásť hodín, doteraz sme vyzbierali 98 vriec...** A ľudia, obťažkaní plnými taškami, ba i vrecami, stále prichádzali. „Skoro som na zbierku zabudol,“ zveril sa nám bývalý železiar **František Gálik**, ktorý prispel už nenosenými, no zachovanými odevmi. „Človek má doma veľa vecí a už ich nepotrebuje, nuž nech poslúžia iným. Stačí otvoriť skrine,“ usmial sa.

Železiari, ktorí do zbierky prispeli, ale aj tí, ktorí sa zapojili do niektorej dobrovoľníckej aktivity, mali možnosť vziať si so sebou zadarmo časopis *Nota Bene*, ktorý vydáva občianske združenie *Proti prúdu*. V súčasnosti je distribuovaný do šestnástich slovenských miest, pričom si ho mesačne prečíta 84

tisíc ľudí. Zaoberá sa rôznorodou sociálnou problematikou, hlavným cieľom je pomáhať ľuďom bez domova. A to bo-

Ján Petruška pri ukladaní darovaných vecí do vriec.

lo aj jedným z hlavných zámerov našej zbierky. Dakujeme všetkým, ktorí sa zapojili.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: autorka a **Slávka TVRDOŇOVÁ**

Prvá zo zásielok vyzbieraných vecí dorazila do neziskovej organizácie Oáza – nádej pre nový život v Bernátovciach už minulý týždeň.

Deň dobrovoľníkov po prvýkrát aj v Reedukačnom centre Bankov

Na Bankove pracovalo dvanásť dobrovoľníkov, zväčša vlastných zamestnancov.

„Železiari, inšpirovali ste nás!“

V sobotu 14. mája sa usilovne pracovalo aj v Reedukačnom centre Bankov. Dni dobrovoľníkov totiž premiérov zavítali aj do tohto zariadenia na periférii Košíc. Pracovne naladená partia však mala trochu iné zloženie ako v ostatných subjektoch. Na Bankove sme totiž mali zastúpenie iba v jednom kolegovi, a to v **Jozefovi Majorošovi** z finančného úseku. Niekoľkonásobný dobrovoľník predtým pomáhal v zoológickej záhrade, teraz si vybral reedukačné centrum. „Prišiel som sem preto, že tu pracuje moja manželka. Na druhom poschodí strháva-

me v miestnosti, ktorá bude slúžiť

ako tkáčska dielňa, staré ometky. Neskôr ju celú vymaľujeme,“ v krátkosti vysvetlil pracovné úlohy. Väčšina dobrovoľníkov sa činila v suteréne budovy. Rovnako ako na druhom poschodí dávali dole staré ometky, na ktoré aplikovali nové nátery. Skupinu viedol riaditeľ reedukačného centra **Tibor Palko**. „I keď tu máte iba jedného zamestnanca, aj tak sme vám veľmi vďační. Inšpirovali ste nás a zorganizovali sme túto domácu brigádu. Aj keď vonku leje,“ povedal s úsmevom.

Ukázal nám tiež, čo plánovali robiť pôvodne. Pri športovom ihrisku chce-

li vybudovať altánky, na ktoré si starostlivo pripravili stavebný materiál. Riaditeľ nám ukázal aj nakúpené kari siete. Tie chcú použiť na opravu starého oplotenia. Koncom mája totiž na Bankove hostia významné podujatie – športový deň, na ktorom sa zúčastní približne sto detí z rovnakých zariadení v Čechách a na Slovensku. Altánky a ihrisko plánujú opraviť hneď ako sa „umúdri“ počasie. Všetko totiž podľa **Tibora Palka** chcú mať hotové do športového dňa.

Richard DREISIG
Foto: **Milan KATUNSKÝ**

Pôvodne mali dobrovoľníci stavať altánky z vopred pripraveného dreva. Počasie však bolo proti.

Jediným železiarom bol **Jozef Majoroš** z finančného úseku. V reedukačnom centre pracuje jeho manželka **Magdaléna** (druhá zľava).

Chodník v lesoparku musel počkať, všetko drevené sa však ligotalo pod novým náterom

V botanickej záhrade zažili tanec štetcov

Alžbeta Tiszová (vpravo) spolu s dcérou Bibkou a ďalšími dobrovoľníkmi natrela exteriérové lavičky.

Korigovať aktivity kvôli počasiu museli aj v Botanickej záhrade UPJŠ. Škoda, povzdychli sme si spolu s dobrovoľníkmi, ktoré sa najviac tešili na prácu v zeleni areálu. Záhrada je v týchto dňoch ozaj nádherná, kvitne všetký-

níka, v depozite, v drevenom altánku, vo vestibule hlavnej budovy, či v stolárskej dielni však pracovali naplno. Tohto roku mali prím štetce, farby a metly. V jednom zo skleníkov už okolo desiatej hodiny dopoludnia končila partia

na brigádu už týždeň a teraz toto. Nevadí, hlavne je, že sme pomohli," konštatovali však obe s úsmevom a spolu s nimi aj štípendistka **Lubka Ondejková**, dcéra **Heleny Ondejkovej** z útvaru

Alica Mašlejová z Výskumu a vývoja USSE už pri upratovaní vymalovaného depozitu botanickej záhrady.

GM pre podnikové procesy USSE, ktorá prišla do botanickej záhrady síce po prvý raz, ale ako dobrovoľníčka už dvakrát pomáhala počas Hutníckej kvapky krvi. Aj **Renáta Linková** z divízneho závodu Expedícia si na pomoc zobrala syna **Reného** a rovnako tak urobila aj **Zina Kromková** z útvaru Generálnej manažérky pre Výskum a vývoj USSE, ktorú podporil syn **František**. „Priateľmi sa my a aj deti, takže to bolo ako-

ale zasa to bude iné miesto," prezradili svoje plány týkajúce sa firemných dní dobrovoľníkov.

Ďalšiu skupinu „malíarov“ sme našli vo vestibule hlavnej budovy. „Veľila“ im **Eva Lešková**, záhradníčka z botanickej záhrady. „Som s nimi veľmi spokojná, ženy, ktorých je tu väčšina, sú rýchle,“ ohodnotila prácu železiarov, natierajúcich školské lavice, ktoré miestni využívajú pri každoročnej Botanikiade, súťaži určenej pre žiakov a pedagógov základných škôl Košického a Prešovského kraja. Čo priviedlo na dobrovoľnícky deň **Máriu Slaninkovú** z útvaru GM pre analýzu a štatistiku? „O akcii som počula veľa dobrého, tak som si to chcela vyskúšať sama na vlastnej koži. Tešila som sa na kvety, hlinu, na robotu v záhrade, no ale nevyslo to. Sme dnu a maľujeme. Hádám inokedy...“ Počasie nebralo na nálade

Kosmas Bekiaris (vľavo) s manželkou a zamestnancom Botanickej záhrady UPJŠ v Košiciach pri posledných ťahoch štetcov.

pozitívne naladenej **Zuzane Garčárovej** z Transakčného centra a jej spolupracovníkom – **Michale Kúkolovej**, **Jane Kapustovej** a **Mariánovi Vranayovi**, či

Príklad vychovávka, povedali si viacerí zamestnanci, ktorí zobrali na dobrovoľnícku akciu aj svoje deti. Jednou z nich bola aj **Aurora Jajková** z Predaja (vľavo), ktorú podporila dcéra **Kristína**, štípendistka USSE.

ny „prechádzku ružovou záhradou“. O zmenu sa výrazne pričínili aj **Marek Staňo** z DZ Doprava so synom **Romanom**, **Helena Rabatinová** z metrológie so synom **Petrom** i ďalší železiari, **František Saloky** z DZ Radiátory a r-

no by stálo za to v budúcnosti mať pripravené dva termíny akcie. Ak by nevyšiel prvý kvôli počasiu, išli by sme na druhý,“ zauvažovali nahlas.

Ďalší brigádnici sa „skrývali“ v jednom z hangárov botanickej záhrady. Nadabli sme tu na ostrielaných dobrovoľníkov - predajcu **Mareka Manicu** so synom **Alešom**, **Kosmasa Bekiarisa** z BSC s manželkou **Marianou** i nováčikov **Ladislava Nagya** z divízneho závodu Vysoké pece s manželkou **Jolanou**. „Iniciátorom našej účasti bola manželka,“ informoval L. Nagy. „Veľmi chcela prísť na toto miesto, botanickej záhrade navštevuje pravidelne.“ „Sme Severania a Severu treba pomôcť,“ stručne komentoval svoju prítomnosť so smiechom **Kosmas Bekiaris**, čoby obyvateľ mestskej časti Sever. „Všetko je fajn, len škoda toho počasia,“ dobrovoľníci zopakovali to, čo v tento deň hádam všetci brigádnici. Aj oni mohli byť so svojím prínosom spokojní. „Aj keď sme ráno videli, aké je počasie, išli sme do toho. Mali sme pomáhať pri úprave chodníka v lesoparku, nakoniec sme sa museli chopiť náhradnej práce – lazúrovania lavíc a stolov,“ dozvedeli sme sa od **Mareka Manicu**. Úprava chodníka bola veľkým želaním aj vedúceho oddelenia dekoratívnej flóry v Botanickej záhrade **Roberta Gregoreka**. „Nuž bude hotový o niečo neskôr. Výdatná pomoc železiarov, ktorá sa tu dnes zišla, by jeho obnovu urýchlila. Oceňujem, že prišlo toľko ľudí, ktorí nám pomohli s činnosťami, na ktoré by sme si sami netrúfli.“

Iveta FIALOVÁ
Foto: Ivan FLEISCHER
a Ján KISUCKÝ

Prezident U. S. Steel Košice **Scott Buckiso** využil návštevu v botanickej záhrade na krátke stretnutie so zamestnancami a zároveň pomohol aj pri oprave zárubne v pivničných priestoroch.

mi farbami a vonia jarou. Hádám po prvý raz po siedmich rokoch, čo v botanickej záhrade hutníci pomáhajú, ich v sobotu na prvý pohľad nebolo vidieť. A to aj napriek purpurovým tričkám. Ukrytí pred dažďom pod strechou skle-

žien maľovanie exteriérových lavičiek. So štetcom a nádobou s farbou v ruke sme zbadali **Alžbetu Tiszovú** z útvaru Generálneho manažéra pre logistické služby s dcérou **Bibkou**. „Počasie nás veľmi sklamalo. Dcéra sa tešila

Natieralo sa aj vo vestibule botanickej záhrady. **Zuzana Garčárová** (prvá sprava) spolu s ďalšími dobrovoľníkmi oživilli náterom školské lavice.

si prirodzené, že prišli obaja,“ prezradili mamy. „Lavičky sú hotové, opatrili sme ich viacerými rýchlo schnúcimi nátermi, uvidíme, akú ešte dostaneme prácu,“ dodali.

„Je tu dobrá atmosféra,“ vyznali sa **Aurora Jajková** z útvaru GM predaja pre Európu a export s dcérou **Kristínou**. „K dobrovoľníkom sme sa pripojili vlni. Pomáhali sme detskej železnici, tohto roku sme tu, natierame lavičky a lavice a určite prídem aj nabudúce,

Lucii Petrovičovej z útvaru GM pre analýzu a štatistiku.

V dobre „zašitom“ depozite v pivnici sme sa pozdravili s **Alicou Mašlejovou** z Výskumu a vývoja USSE a jej manželom **Jozefom** a dvojicou brigádnikov z botanickej záhrady. Už iba doťahovali detaily. „Odstránili sme tu kopy pavučín, potom sme steny namalovali a teraz upratujeme,“ krátko zhodnotili svoj podiel na úprave priestoru, hoci už na prvý pohľad bolo vidieť, že nešlo o žiad-

Marek Manica z Predaja (v popredí) spolu so synom **Alešom** si zobrali do práce exteriérové lavice a stoly, ktoré opatrili novým náterom.

Aj stály účastník dobrovoľníckych dní **Lambert Kredatus** z útvaru GM pre strategické suroviny natieral altánok a lavice.

Chlapská robotá pre správnych chlapov

Napriek vytrvalému dažďu sa dobrovoľníci činili aj na detskej železnici v Čermeli

Desiaty ročník Dní dobrovoľníkov U. S. Steel pre Košice okrem toho, že bol jubilejný, mal ešte jeden ďalší prívlastok. Bol suverénne najmokrejší. Hustý dážď robil vrásky na čele železiarov, ktorí prišli pomáhať na Detskú historickú železnicu. Ranný brífing sa preto konal v jednom z vagónov zaparkovanom v stanici Čermel. Po ôsmej hodine sa jeho kapacita naplnila do posledného miesta. „Chcem sa vám veľmi pekne poďakovať, že ste prišli v hojnom počte i v tomto nepriaznivom počasi. Vašu pomoc si vážime, pretože vždy odvediete kvalitnú robotu,“ adresoval úvodné slová železiarom a ich rodinným príslušníkom prednosta stanice **Igor Holéczy**.

Gro prác sa však malo odohrávať v exteriéroch detskej železnice. A keďže silný dážď neutíchal, hlavný koordinátor **František Gregor** z útvaru Riaditeľa pre vonkajšie vzťahy prišiel

rým je parná lokomotíva Katka. Tohto roku k nej pribudol nový „parták“, a to parný rušeň Krutwig. O Katku sa postarala tradičná partia z divízneho závodu Doprava, na čele s **Eduardom Kandíkom**. „Na pravej strane musíme prívriť posúvač na parnom valci, ktorý sa stará o pohon lokomotívy. Zlomil

Celú sobotu husto pršalo, preto aj ranný brífing sa musel konať v jednom z vagónov. Dobrovoľníci ho zaplnili do posledného miesta.

Pavol Králik z divízneho závodu Mechanika pri oškrabávaní starého náteru.

s džentlmenským návrhom. „Keďže tu máme nedostatok krytých priestorov a väčšina prác v nich si vyžaduje fyzické a odborné zručnosti, spravíme ich my chlapi a dámy môžu ísť domov.“

K najodbornejším činnostiam patrila oprava najstaršieho člena depa, kto-

sa počas prvej tohtoročnej jazdy **Katky**,“ vysvetlil dlhoročný dobrovoľník na železnici. „Bude to náročné na čas, no určite to zvládneme,“ doplnil ho **Miroslav Feťko**. Dvojicu fachmanov ešte doplnili ďalší dopravár **Luboš Nežník** a **Pavol Petráš** z divízneho závodu Mechanika.

Partia z mechaniky nemohla chýbať ani na desiatom ročníku dní dobrovoľníkov. Dušan Šípka, Adam Weisz a Pavol Hviždák (v pokľaku).

Vlastislav Kopčík (vľavo), Marián Kušnírák (v strede) a Vjačeslav Kupko natierali interiér vagóna.

Zlomený posúvač na parnom valci na lokomotíve Katka opravovali (zľava doprava) **Luboš Nežník**, **Eduard Kandík** a **Pavol Petráš**.

čo mnohokrát vôbec nie je jednoduché,“ uviedol. So štetcom v ruke umne narábal aj **Marián Kušnírák**, ktorý na železnici chodí opakovane. Prezradil, že to tu má nielen rád, ale i že býva blízko.

K stáliam dobrovoľníckych dní patrí partia chlapov z „óde dvojky“ z divízneho závodu Mechanika. **Pavol Hviždák**, **Dušan Šípka**, **Adam Weisz**, **Pavol Králik** a **Pavel Babej** si každoročne vyberú jeden subjekt, ktorému pomôžu. O ich zručnosti by vedeli rozprávať v mnohých organizáciách, kde sme už pomáhali. Tentoraz si druhýkrát po sebe

vybrali Detskú historickú železnicu. Bývalé nefunkčné sociálne zariadenie pomáhali premeniť na sklad náradia. Dávali dole staré nátery na dverách, zárubniach a oknách a potom ich namaľovali novými farbami. Všetci sa jednohlasne zhodli, že také daždivé počasie na dňoch dobrovoľníkov si nepamätajú.

I napriek neutíchajúcemu bubnovaniu dažďových kvapiek sme v Čermeli odviekli mnoho kvalitnej práce. Naši dobrovoľníci tak opäť o niečo zveľadili tento nevšedný technický unikát.

Richard DREISIG
Foto: **Milan KATUNSKÝ**

Hutníci museli pracovať výlučne pod strechou. **Maťko**

Dve partie železiarov natierali interiéry železničných vozňov. Medzi nimi boli i **Vlastislav Kopčík** a **Vjačeslav Kupko**, ktorý v našej firme zodpovedá za správu budov. Obaja mali na dobrovoľníckej akcii premiéru. „Mám deti v takom veku, keď by už mohli mať vlastných potomkov. Budem rád, keď raz budú vnúcatám hovoriť, že tu dedko chodil pomáhať,“ ozrejmil, prečo prišiel do Čermela V. Kopčík. Podobné dôvody uviedol aj V. Kupko. Okrem toho poznamenal, že má rád historické veci a záleží mu na tom, aby sa zachovali pre ďalšie generácie. Zasmial sa nad otázkou, či je ľahšie dávať do poriadku železiarske budovy, alebo železničný vagón. „Určite vagón, pretože tu pracujem fyzicky. V robotе veci skôr organizujem a zariaďujem,

Najnovším prírastkom v Čermeli je parný rušeň **Krutwig** (vpravo).

Partia pracovitých ľudí v detskom domove na Hurbanovej ulici zvládla veľký kus roboty

Pomohli deťom a urobili to radi

Plán B kvôli zlému počasiu aktivovali aj v detskom domove na Hurbanovej ulici v Košiciach. Namiesto úprav rozsiahleho areálu záhrady sa dobrovoľníci uchýlili pod strechy a dali sa do natierania, ale i murovania a skladania nových postelí.

V budúcej rehabilitačnej miestnosti, kde sa vlni pri odstraňovaní starej drevenej priečky poriadne započali naši kolegovia dobrovoľníci Fedák a Žipaj, domováci finišovali s maľovaním stien, zárubní a rôznych drevených častí. Stretli sme tu **Michala Šoltýsa** z útvaru kvality a **Vieru Verešovú** z divízneho závodu Doprava. „Mal som obavy, čo budem robiť, keď príši, ale som spokojný, že mám prácu,“ povedal procesný inžinier kvality, ktorý sa k firemným dobrovoľníkom tohto roku pripojil po prvý raz. S chuťou urobí niečo pre deti. Disponentka dopravného úseku **Veľká Ida** je naopak už pravidelnou účastníčkou dobrovoľníckych dní. „Tu v domove, ktorý poznám ešte ako dojčenský ústav, som však po prvý raz.“ Nebude jej chýbať sobota v domácom programe? „Vôbec, ak nerátam, že by som inak fotila futbalový zápas miestneho tímu vo Veľkej Ide.

Odriekla som to, prezradila vášnivá fotografka.

Hádam najťažšiu robotu mali tohto roku chlapi, ktorí pomáhali pri odstraňovaní následkov havárie kanalizácie. „Budova je stará, má šesťdesiat rokov, nedávno nám prasklo prehní-

Anna Gáborová z DZ Radiátory a rúry pri maľovaní zábradlia schodišťa v budove detského domova.

té potrubie v stene. Naši údržbári ho síce opravili, zásah si však vyžiadal vybraním častí stien naprieč štyrmi poschodiami. Diery teraz pomáhajú plátať vaši ľudia,“ vysvetľovala cestou na tvár miesta hospodárka detského

František Klimo z OBAL-SERVISU bol jedným z tých, ktorí čistili a natierali takzvanú leháreň.

domova **Mária Sančiová**. Tipli sme si, že pri murovaní určite nájdeme **Romana Fedáka** a **Stanislava Žipaja** z BSC, o ktorých vieme, že si náročky vyberajú vždy ťažkú fyzickú robotu. O stene sme už hovorili, spomeňme ešte búranie starej kúpeľne. „Po troch rokoch deštruktívnych prác nám dali tentoraz tvorivú prácu,“ smiali sa. Je namáhavá? „Ani nie tak namáhavá, ako pipľavá,“ konštatovali chlapi. Nuž ak neberieme do úvahy, že museli vrtať, píliť, betónovať, tak asi mali pravdu... „Neodídeme, kým to neskončíme,“ zaznelo aj v partii kolegov, s ktorými sa delili o opravované poschodia. Stáli účastníci, generálny manažér pre kvalitu **Dean Christopher Mooney**, ale i **Norbert Kubík** a **Eduard Guoth**, ku ktorým sa pripojil **Jaroslav Krížičko** z úseku viceprezidenta pre predaj a marketing dokazovali, že naši manažéri sú aj zruční remeselníci. A samozrejme nemôžeme zabudnúť na **Radovana Višňovského** z DZ Radiátory a rúry, ktorý prišiel na Hurbanovu už po tretí raz a pomáhal tiež pri stavebných prácach.

Peter Zahumenský a **Štefan Bereš** z BSC si zobrali na starosť skladanie nových drevených postelí pre deti. „Šesť postelí už máme hotových, čaká nás ešte päť. Rátame, že do pol druhej by

sme mali byť hotoví. Najťažší bol asi začiatok, kým sme do toho prišli, teraz nám už ide robota od ruky, sme zohraný tím,“ povedali v garáži, ktorá sa v sobotu premenila na stolársku dielňu.

V záhrade na neďalekej terase sa činili maliari, ktorí si vzali do parády konštrukcie detských preliezačiek a ob-

Aj tohto roku medzi dobrovoľníkmi nechýbala **Viera Verešová**.

novili aj náter „detskej škôlky“ na zemi, ako sa hovorí tejto desaťročia obľúbenej pohybovej hre. „Zišli sme sa tu príjemná partia, pri robote sme si aj zaspievali, nedali sme sa ovplyvniť

Po prvý raz prišiel medzi dobrovoľníkov aj **Michal Šoltýs z útvaru kvality**.

Renáta Bernátová z výskumu a vývoja USSE spolu s ďalšími dobrovoľníkmi oživilli náterom detské preliezačky. V pozadí **Tomáš Krivda z DZ Koksovaňa**.

počasím,“ svorne konštatovali **Tomáš Krivda** z koksovne, **Dana Kubénková** a **Renáta Bernátová** z výskumu a vývoja, ku ktorým sa pripojil aj ich bývalý kolega a stabilný dobrovoľník **Pavol Spíšák**. „Je tu perfektná atmosféra, veľmi sa z tohto dňa teším a chcelo by som vidieť deti ako sa im to, čo sme pre ne urobili, páči,“ nadchýnala sa laborantka **R. Bernátová**, ktorá

Generálny manažér pre kvalitu **Dean Christopher Mooney** (v popredí) a **Norbert Kubík** dávali do poriadku múry po údržbároch, ktorí ich museli vysekať kvôli prasknutému potrubiu.

Že sa dobrovoľníkom podarí obnoviť aj leháreň, v ktorej deti odychujú na čerstvom vzduchu, sme ani nedúfali. Až na kúsok konštrukcie, ktorá bola vo výške, všetky kovové časti očistili od hrdzu, odstránili starý náter a aplikovali aj nový. „Mal som trochu obavy, či to zvládneme, lebo sme začínali len traja, ale potom sme dostali posily a už to išlo lepšie,“ dozvedeli sme sa od roky aktívneho dobrovoľníka **Mariána Fecka** z Labortestu. „Bolo to dosť náročné,

pretože rozsah prác bol naozaj veľký. Nelutujem však, že som prišiel,“ poznamenal aj **František Klimo** z OBAL-SERVISU, ktorý sa na firemnej akcii objavuje tiež opakovane. Zahliadli sme tu aj **Martina Huru** z Labortestu so synom a spolu s manželom prišla pomôcť aj **Božena Krížičková** a ešte ďalší, ktorých sme nestihli osloviť. Všetkým patrí veľká vďaka.

Iveta FIALOVÁ
Foto: **Ján KISUCKÝ**

Peter Zahumenský (vľavo) a **Štefan Bereš** poskladali jedenásť drevených postelí pre deti.

sa dní dobrovoľníkov zúčastnila po prvý raz. „Určite prideme aj o rok, práca je tu dosť,“ zhodli sa všetci. A niektorí, ako **T. Krivda**, ktorý sa už osvedčil ako záhradný architekt, ešte skôr. „Žiaľ teraz príši, ale už som sa s domácimi dohodol, že im prídem zasa pokosiť živý plot.“

Ďalšia partia natieračov na čele s riaditeľkou detského domova **Silviou Komorovou** a jej kolegami, ku ktorým sa pripojili aj **Marianna Kočíšová** a **Anna Gáborová** z DZ Radiátory a rúry, si vzala do parády schodište v hlavnej štvorpodlažnej budove, kde natierali svetlozelenou farbou kovové časti zábradlí. „Som rada, že aj keď príši, prišli toľkí ľudia a že sa nám podarilo urobiť toľko práce,“ ocenila pomoc železiarov riaditeľka.

Stanislav Žipaj (vľavo) a **Roman Fedák** tvorili ďalšiu dvojicu, ktorá „plátala“ diery v stenách.

V dennom stacionári Klubu Forresta Gumpa, n.o. zanechali železiarenski dobrovoľníci kus dobrej roboty

O krok bližšie k budúcej telocvični

hodlie obývačky za zmysluplnú činnosť pre druhých.

Takzvaný „mokry variant“ brigády plány trochu pozmenil, najmä pokiaľ išlo o maľovanie a skrášovanie exteriéru stacionára, riaditeľka neziskovej organizácie Klub Forresta Gumpa **Lucia Tažiková** však mala o programe jasnú predstavu. „Chlapci by sme potrebovali v miestnosti budúcej telocvične, kde budeme odstraňovať starú omietku a pripravovať steny na nové nátery. Ďalší budú na dvore spratávať starú skládku a odpad nakladať do auta s privesom, ktorým ho odvezieme do zberného dvora. Pre skupinu žien sme mali naplánované maľovanie oplotenia a zábradlia terasy, keďže prší, máme náhradné riešenie – šmirgľovanie a maľovanie kovových častí spojovacej chodby a nosníka. Ďalšia skupina bude pod natiahnutou strieškou na dvore skladať trampolínu. Neskôr

Dobrovoľníkom sa podarilo poskladať aj obriu trampolínu, ktorá bude umiestnená na dvore. Zľava Rybárovci, Róbert Jenik a Andrea Lacková.

Prezident U. S. Steel Košice Scott Buckiso sa pripojil k dobrovoľníkom, ktorí sa pustili do úprav schátratej miestnosti, ktorú chcú domáci premeniť na malú telocvičňu a pomohol s vývozom sutín.

Na dvore denného stacionára pre mládež a dospelých so zdravotným postihnutím na Užhorodskej ulici v Košiciach, ktorý prevádzkuje nezisková organizácia Klub Forresta Gumpa, sa napriek upršanému ránu schádzali prví dobrovoľníci už krátko po pol ôsmej.

Vysokopeciar **Tibor Bodnár** sa pustil do čistenia stien a vybúrania starých kachličiek.

A hoci nevlúdne počasie nikoho netešilo, skupine železiarov i domácim brigádnikom nechýbalo odhodlanie urobiť všetky činnosti, ktoré si na sobotňajšie dopoludnie naplánovali. **Peter Sepeši** z OBAL-SERVISU prišiel medzi dobrovoľníkov tohto roku po prvý raz. „Práve tu bolo ešte jedno miesto voľné, tak som si povedal, že to je určite pre mňa,“

Predsiedníčka ZO OZ KOVO Energetika **Eva Mihaliková** pri odstraňovaní starej omietky v miestnosti budúcej telocvične.

usmial sa, keď hovoril o tom, prečo prišiel pomôcť práve sem. „Isto to tak malo byť. Chceme pomôcť,“ ozrejmil svoje pohnútky. „Môžem maľovať, kopať, či robiť hocičo iné,“ núkal sa na robotu. Na dobrovoľnícky deň si vybral, ako napokon aj mnohí ďalší železiari, ktorí mali v tento deň zarezávať v zamestnaní, dovolenku. Podobne bol na tom aj strojník v divíznom závode Vysoké pece **Tibor Bodnár**, ktorý sa na firemných dobrovoľníckych dňoch zúčastňuje od začiatku ich existencie. „Dnešný deň som si nadrobil,“ uviedol sympatický hutník, ktorý rád pomáha deťom a podľa toho si aj vyberá dobrovoľnícke aktivity. Potešilo by ho, keby sa k nemu pripojili aj kolegovia. „Keď ich lákam, hovoria, že majú doma roboty dosť, ale veď jeden deň v roku by

ich nezabil,“ myslí si. Premiéru medzi dobrovoľníkmi absolvovala aj **Andrea Lacková**, ďalšia z tímu dcérskej spoločnosti OBAL-SERVIS. „Chcela som si vyskúšať, aké to je,“ odpovedala operátorka spracovania dát na úseku balenia zušľachtovní a obalovej vetvy na otázku, čím ju podujatie oslovilo. Ako odborárka podporila aj kolegov odborárov, ktorých sa v stacionári aj tohto roku zišlo viacero. Stretli sme **Moniku Jenikovicu** s manželom vysokopeciarom **Robertom Jenikom**, **Pavla Gregu** so synom **Pavlom**, **Juraja Vargu**, **Evu Mihalikovicu**, **Bartolomeja Feničína**, **Alexandra Tažika**. Medzi známymi tvármi sme zbadali aj **Jána Rybára** z divízneho závodu Mechanika so synom, **Vladimíra Ficeriho** z toho istého závodu a ďalších dobrovoľníkov, ktorí sa rozhodli vymeniť po-

ju osadíme na dvore. Ak by sa počasie umúdrilo, mohli by sme ešte pohrať vonkajší dvor,“ prihovorila sa zhromaždenému osadenstvu. Nuž na približ-

ním Roberta Jenika sa pustila do skladania trampolíny a nového altánku. Poriadne si „mäkla“ aj skupina dobrovoľníkov v budúcej telocvični. S respirá-

ne päť hodín bohatý program, povedali sme si. Partia neotáľala a s vervou sa pustila do roboty. Ekonómky **Gabriela Adamová**, **Jana Petrášová** a **Janka Mehlfärberová** si vzali na starosť čistenie a maľovanie spojovacej chodby. „Keď sa rozbehne, ideme naplno,

od ruky aj mladému Lukášovi, klientovi stacionára. Ruka v ruke objali steny a kachličky bývalej kúpeľne.

Krátko po deviatej hodine zavítal medzi železiarov aj prezident U. S. Steel Košice **Scott Buckiso** a viceprezident pre BSC **Richard C. Shank**. Po oboznámení sa s poslaním a aktivitami stacionára i pomocou železiarenských dobrovoľníkov v uplynulých dvoch rokoch, priložili ruky k dielu tiež. Pomohli chlapcom v telocvični s odpratávaním sutín.

„Napriek zlému počasiu sme toho v sobotu urobili neočakávane veľa. V schátratej miestnosti, o ktorú plánujeme rozšíriť naše zariadenie, sme pripravili steny na ďalšiu úpravu. Vyčistili sme vnútorný dvor od divých drevín a vynesli nahromadené konáre a lístie do zberného dvora. Zároveň sme vyčistili dvor od zmiešaného odpadu. Brigádnici dosť premokli aj v pršiplášťoch, od blata boli špinaví až po uši, napriek tomu pracovali naplno. Dúfame, že nikto z nich neprechladol. Podarilo sa tiež zmontovať novú trampolínu a altánok. Dobrovoľníci vyčistili tiež časť vnútorného dvora pod strieškou, kde, skrývajú sa pred dažďom, aj namaľovali časť železnej kon-

struktúre. Veľmi si vážime obetavosť všetkých zúčastnených a prajeme im veľa úspechov v práci a spokojnosť v rodine,“ komentovala pomoc železiarov **Lucia Tažiková** z Klubu Forresta Gumpa, n.o.

Dobrovoľníci vyviezli aj množstvo odpadu do zberného dvora. V popredí **Peter Sepeši** z OBAL-SERVISU.

prší alebo neprší,“ s dobrou náladou komentovali prácu so šmirgľom a farbou. Rybárovci sme našli kľúčovú burinu na vnútornom dvore. Pasovali sa s ňou napriek lejaku. **Peter Sepeši**, **Alexander Tažik** a **Vladimír Ficeri** čistili dvor od odpadu. Lopaty sa v ich rukách len tak mihali. Ďalšia skupinka pod vede-

tické služby **Mária Kónová** a odborová predáčka energetikov **Eva Mihaliková**. „Nie je to zase až také zložité, doma som to už svojpomocne robila,“ poznamenala **M. Kónová**, ktorá prišla na dobrovoľnícke podujatie aj so synom **Marekom** už po druhý raz. Pod „patronátom“ **Tibora Bodnára** išla robota

struktúre. Veľmi si vážime obetavosť všetkých zúčastnených a prajeme im veľa úspechov v práci a spokojnosť v rodine,“ komentovala pomoc železiarov **Lucia Tažiková** z Klubu Forresta Gumpa, n.o.

Iveta FIALOVÁ
Foto: Ján KISUCKÝ
a Ivan FLEISCHER

Gabriela Adamová (vľavo) a **Jana Petrášová** očistili staré nátery vonkajšej kovovej konštrukcie spojovacej chodby a znovu ich natreli.

a lavičiek, ktoré rozšíria možnosti na odpočinok a posekanie. „Už sme tu ako inventár,“ poznamenal so smiechom Róbert Rick, ktorý je v útulku pravidelným účastníkom dobrovoľníckych dní. „Potrebujeme nejakú pevnejšiu tyč,“ porozhladal sa dookola Jozef Jaško. Napokon sa vybral obďaleč nájsť niečo vhodné na lepšie ovládanie zemného vrtáku. Asi o hodinu sme ich boli „skontrolovať“. Diery, do ktorých neskôr ukotvili nohy stola a sedáčiek, aby na zemi pevne stáli, už boli vyhlbené...

Keď sme o jedenástej útulok opúšťali a pobrali sa za inou skupinou dobrovoľníkov, dážď nedážď, stále sa pracovalo. Nedalo sa neobdivovať zariadenosť všetkých, ktorí sa rozhodli prísť tomuto zariadeniu v sobotu pomôcť. Vďaka za podporu patrí aj našim dcérskym spoločnostiam, ktoré útulku pomáhajú už dlhodo, a to nielen materiálovo a technicky, ale aj prácou za mestnancov. Pred odchodom sme sa stihli od viceprezidentky **Eleny Petráškovej** dozvedieť, že už v blízkej budúcnosti pomôže OBAL-SERVIS, a.s. Ko-

Od roboty neodradilo ani počasie

Aj v útulku pre psov pri Haniske pracovali dobrovoľníci s veľkým nasadením

Zabrať dala aj likvidácia starej slamy.

Nuž, Pankrác, Servác a Bonifác tentoraz obrátili starú známú pranostiku úplne naruby. Neprišli zmrznúť, ale mokri. A to poriadne, len sa tak z nich lialo... Ako napokon aj zo sobotňajšej oblohy, ktorá bola pochmúrna a zatahnutá už od rána. Všetky najslávnejšie hydrometeorologické portály síce predpovedali, že s počasím to nebude počas víkendy a hlavne na jeho začiatku, nič veľa, ale spolu s koordinátorom dobrovoľníckej aktivity v útulku pre zvieratá **Arpádom Kótelesom** z útvaru Riaditeľa pre vonkajšie vzťahy sme na ceste na miesto určenia predsa len dúfali, že všetko bude inak. Nebolo. Počasie sa neumúdrilo. Ale ak by niekto predpokladal, že sa dažďu podarilo prekaziť plány dobrovoľníkov z košickej oceliarnie i aktivistov z partnerskej Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov, bol by prinajmenšom prekvapený. Kloboúk dole pred všetkými, ktorí prišli a napriek sťaženým podmienkam odvedli výkon, ktorý si zasluží obdiv a hlavne veľké poďakovanie...

Krátko po siedmej hodine ráno nás v útulku privítalo nezvyčajné ticho. Slabé mrholenie, ktoré sa s pribúdajúcim časom postupne menilo na dážď, akoby predznamenávalo, že najlepšie by bolo schlítiť sa niekde v teple a slotu

prečkáť. Po neprestávajúcim brechte „útulkáčov“, ktorým pozdravujú každého návštevníka, nebolo ani chýru ani slychu. Ale nie nadjho. Keď k nám dorazila šéfká útulku **Romana Šerfelová** a mraky sa prethali i dážď akoby zárazkom ustal, psí koncert na seba nene-

chal dlho čakať. „Hádám porobíme, čo máme,“ pozrela sa Romana s obavami na nebo. Určite aj jej preblesko hlavou, že na rozdiel od iných aktivít, do ktorých sa plánovali hutníci a v mnohých prípadoch aj ich rodinní príslušníci počas desiateho ročníka Dní dobrovoľníkov –

strediť sa v prvom rade na to najhlavnejšie – osadiť a do betónu zaliť stĺpiky na oplatenie, ktoré rozdelí veľký výbeh pre psov na dve časti. Slovo dalo slovo, robota bola rýchlo rozdelená. Chlapi sa chytili tej ťažšej.

Mikuláš Bimba spolu s **Jánom**

Pre šéfkú útulku **Romanu Šerfelovú**, manželku viceprezidenta **Máriu Kíralvargovú**, dopravárku **Alenu Šimkovú** (zľava doprava) a ďalšie dobrovoľníčky začala brigáda nakladaním kameniva do fúrikov.

Viceprezident pre vonkajšie vzťahy, riadenie a rozvoj podnikania **Miroslav Kíralvarga** obsluhoval spolu s **Jánom Šimkom** (vľavo) miešačku, potom dopravoval betónovú zmes k budúcu oplateniu.

U. S. Steel pre Košice pustiť, takzvaný mokrý variant v útulku neexistoval. „Verím, že ľudia predsa len prídu. Počkáme, uvidíme!“

Prišli. A plní odhodlania. Keď sa krátko po ôsmej hodine zoskupili pri rohu budovy, ktorú si pred rokmi polorozpadnutú vzali do parády a dali ju do lavy dobrovoľníci najmä z dcérskej spoločnosti RMS, a.s. Košice, bolo ich už takmer dvadsať. „Ceníme si, že ste prišli. Každým rokom je to tu krajšie a krajšie, a to vďaka vám a pomoci, ktorej sa nám dostáva od U. S. Steel Košice a tiež od jej dcérskych spoločností,“ privítala všetkých Romana. Po krátkej porade, zväžení všetkých pre a proti i po bezpečnostnej inštrukcii bolo rozhodnuté. Nátery stolov a lavíc v oddychovej zóne pod holým nebom boli z aktivity kvôli všadeprítomnej vlhkosti vylúčené. Brigádnici si predsavzali sú-

Šimkom vytiahli miešačku, mimochodom požičanú z RMS, a.s. Košice, a spolu s viceprezidentom **Miroslavom Kíralvargom** ju uviedli, aj keď spočiatku „strečkovála“, do chodu. O chvíľu už zo svojich útrobov vychrlila prvé kilogramy betónovej zmesi. **Mária Kíralvargová**, **Barbara Kollárová** a **Eva Svrčeková** spolu s Romanou Šerfelovou medzitým lopatami nakladali do fúrikov kamenivo, ktoré privádzali chlapi k jamám, vyhlbeným deň vopred. Nebolo ich veru málo. Rovných päťdesiatšesť. Voda však urobila svoje. Zopár ich zaliala. Ešteže sa nedostala do všetkých... „Do otvoru ešte naspeme štrk. Osadíme tyče a celé to zalejeme betónom a dobre utlačíme z každej strany,“ vysvetlil pracovný postup po tom, čo si spolu s ostatnými súkmeňovcami prezrel terén, **Mikuláš Bimba**. Spolu s **Jaroslavom Miklášom** „merko-

Jozef Jaško z Teplej valcovne a **Róbert Rick** z DZ Radiatóry a rúry sa podujali osadiť stôl a lavice v oddychovej zóne.

vali“ a vodováhou sledovali, či sú tyče v rovnom rade. „Nemáme betón,“ sem tam so smiechom súdili ostatných, uvedomujúc si pritom, že technológia výroby betónovej zmesi jednoducho nepustí. „Jedna miešačka vydá na približne štyri fúriky betónu, ktoré vystačia na jednu a pol až dve jamy,“ dozvedeli sme sa od **Miroslava Kíralvargu**, keď prišiel s ťažkým nákladom na miesto určenia. Bolo skutočne čo voziť. A to do vzdialenosti niekoľkých desiatok metrov. Tím, ktorý tvorili aj **Tomáš Kollár**, **Gabriel Bardiovský** a **Martin Mičura** sa veru mal čo obracať. A aj keď dážď nepolaľoval, chlapi od roboty odísť nechceli...

Ženy sa napokon pustili aj do inej práce. Do rezania vyradených kobercov na kusy. Útulku ich darovala naša Chránená prevádzka. A ktoré, ako ozrejmla **Romana Šerfelová**, poslúžia ako tepelná izolácia do koterčov. Chopili sa ho spolu s ostatnými, a pomáhali aj pri likvidácii starej slamy, aj ďalšie skalné dobrovoľníčky **Alena Šimková**, či **Zita Hromotová**, ktoré prišli na brigádu medzi prvými, **Gabriela Némethová**, **Jarmila Gumanová** a jej dcéra **Lenka** s kamarátkou **Valériou**. Samozrejme, pridala sa skupina „domácich“ dobrovoľníkov - **Denisa**, **Kristína**, **Viki**, **Sebastián**, **Nela**. A kým dospeli v pršíplášťoch pracovali, deti si vyšli so psíkmi na vŕžke na prechádzku...

V oddychovej zóne pri altánku sme naďabli na **Jozefa Jašša**, **Róberta Ricka** a jeho dcéru **Gabrielu**. Chlapi si pripravovali materiál na zmontovanie a osadenie ďalšieho stola

Na brigáde nechýbal ani generálny manažér pre dcérske spoločnosti **Jaroslav Mikláš**.

Šice i Chránená prevádzka s výrobou odpočinkových miest na sedenie z paliet, ktoré nájdu uplatnenie v oddychovej zóne.

„Účasť ľudí na brigáde nás veľmi milo prekvapila. Veľmi si ceníme a zo srdca ďakujeme dobrovoľníkom, ktorí sa nelenže nenechali odradiť počasím, ale pracovali za troch,“ adresovala slová chvály po podujatí všetkým železiarom a ich blízkym, ktorí sa zapojili do roboty, **Romana Šerfelová**.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: **Arpád KÓTELES**

Barbara Kollárová (vpravo) a **Kristína Jaššová** pri rezaní kobercov.

Pomocť prišiel aj **MUDr. Tomáš Kollár**.

Košická zoológická záhrada je tradičným miestom pomoci našich dobrovoľníkov

Nový náter aj pre furmanský voz

Viera Štefanová (vľavo) s manželom Ladislavom a Máriou Oráčovou z finančného úseku natierali lavičky.

Nevľúdne počasie narušilo plány aj v košickej zoológickej záhrade. Dob-

mohlo pracovať vonku, no prvé kvapky po ôsmej hodine dávali tušiť, že prednosť dostane náhradný plán, takzvaný mokry variant. V Kavečanoch však majú obrovskú výhodu, keďže sa v areáli nachádzajú rozľahlé haly, ktoré bez

lo sa k nim aj desať domácich zamestnancov. „Stužovala som slnko, no zdá sa, že „tam hore“ nemám až také silné slovo,“ s úsmevom nás privítala vykukujúca z jednej z hál vedúca oddelenia vzdelávania a marketingu ZOO Košice

viacerí z Nákupu, tu už nebolo voľné miesto.“

Striešky pre sokoliarov natierali naši obchodníci, generálny manažér predaja pre domáce trhy Gabriel Holub a obchodná referentka podpory predaja Marta Oravcová. Dvojicu

Dušana Takáčová z Nákupu chodí na naše dobrovoľnícke podujatie pravidelne.

Michal Bigaň z útvaru generálneho manažéra pre inžinierske činnosti s manželkou Nikolettou mali na dňoch dobrovoľníkov premiéru.

aktivity už dávnejšie, no nikdy mi doteraz nevyšiel čas. Škoda toho počasia, ale máme dostatok práce aj pod strechou,“ zhodnotil deň špecialista na audity PDS.

O pol dvanástej medzi dobrovoľníkov zavítali prezident U. S. Steel Košice Scott Buckiso v spoločnosti primátora mesta Richarda Rašiho a vicepreziden-

druhej haly. Pridali sa k dobrovoľníkom, ktorí sa potili pri skladaní vozíkov pre deti. Najprv ich bolo treba nalakovať a poskladať. S tým sa loptil aj Stanislav Polomský z divízneho závodu Mechanika, ktorý bol v zoo s dcérou Anetou. Do Kavečian prichádzajú pomáhať hlavne kolegovia s malými deťmi, o ktorých sa počas pra-

Prezident U. S. Steel Košice Scott Buckiso sa s primátorom mesta Richardom Rašim pustili do malovania furmanského voza.

rovoľníci sa mali pôvodne venovať novým náterom v Primátorských výbežoch, ktoré obývajú veľké zvieratá ako jaky, lamy či uhorský stepný dobytok. Hneď zrána to chvíľu vyzeralo, že by sa

problémov pojmu i väčšiu skupinu dobrovoľníkov.

A v sobotu ich nebolo málo. Do zoo prišlo pomáhať 24 hutníkov, ktorých dopĺňali rodinní príslušníci. Prida-

a v sobotu i hlavná koordinátorka prác dopĺňala Nikoleta, manželka Michala Bigaňa, ktorý pracuje v útvaru generálneho manažéra pre inžinierske činnosti. „Obaja tu máme premiéru. Kolegyňa ma lanárla na dobrovoľnícke

dopĺňala Nikoleta, manželka Michala Bigaňa, ktorý pracuje v útvaru generálneho manažéra pre inžinierske činnosti. „Obaja tu máme premiéru. Kolegyňa ma lanárla na dobrovoľnícke

Viceprezident pre BSC Richard Shank (vpravo) bol v piatok darovať krv a v sobotu pomáhal aj v Kavečanoch. Na snímke s generálnym manažérom pre podporu infraštruktúry USSE Jánom Venglarčíkom.

ta pre BSC Richarda Shanka. Po zvitaní s kolegami sa hneď pustili do práce. Na starosť si zobrali starý furmanský voz, ktorý bolo treba natrieť. O tom, že už boli pomáhať aj inde, svedčilo zašpinené dobrovoľnícke tričko R. Shanka, ktorý sa v piatok zúčastnil na Hutníckej kvapke krvi. „A to ste nevideli moju bundu, aká je špinavá,“ so smiechom začal s vysvetľovaním. „Najprv sme pomáhali v Klube Forresta Gumpa a potom sa presunuli do botanickej záhrady. Všade bolo roboty dosť,“ skonštatoval a pustil sa do malovania.

covných aktivít rodičov starajú animátorky.

Dobrovoľníkom išla práca pekne od ruky, novými farbami natreli lavičky, prístrešky pre sokoliarov, podstavce pre stanový tábor i furmanský voz. Ich nasadenie ocenil aj prezident S. Buckiso počas zasluženého guláša. „Chcem vám všetkým poďakovať za to, že ste prišli i napriek nepriazni počasia. Tento deň jasne vyjadruje, ako našim zamestnancom záleží na regióne kde žijeme a pracujeme.“

Richard DREISIG
Foto: Milan KATUNSKÝ
a Ivan FLEISCHER

Dobrovoľníci si po práci pochutili na guláši.

Natierať lavičky sme našli neúnavnú dobrovoľníčku Vieru Štefanovú z finančného úseku. „V ZOO pracujem hádam už po piaty raz. Pomáha tu tiež môj manžel,“ nechala sa počuť. Obďalec dávala lavičky „do parády“ ďalšia známa tvár z dobrovoľníckych akcií Dušana Takáčová z Nákupu. Ani ona už svoje účasti nepočíta, do zoo sa však vrátila po ročnej prestávke. „Vlani som bola v detskom domove na Hurbanovej. Zorganizovali sme sa

Stanislav Polomský s Ingrid Tomkovou natreli detské vozíky.